

Kolletje leert zwemmen

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje

leert
zwemmen

moon

Kolletje is bekroond met de **Pluim van de Maand**
Kolletje – Het grote verhalenboek is bekroond met
de **Kinderboekwinkelprijs 2009** en
de **Publieksprijs 2009**

**Wil je meer lezen over het meisje
met de toversokken?**

Kijk op www.kolletje.nl

*Voor hun onmisbare bijdragen aan de
totstandkoming van dit boek wil ik graag
bedanken: Jelle, Diana en Lynn Jonker!*

Tekst © 2013 Pieter Feller en Moon, Amsterdam
Illustraties © 2013 Natascha Stenvert
Vormgeving Petra Gerritsen
Zetwerk Krijnie Gerritsen

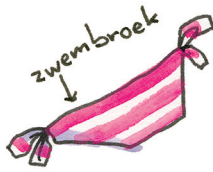
ISBN 978 90 488 1831 0
NUR 272

www.kolletje.nl
www.pieterfeller.nl
www.nataschastenvert.nl
www.facebook.com/kolletje

www.uitgeverijmoon.nl

Moon is een imprint van
Dutch Media Uitgevers bv

Inhoud

- Barbies in een speedboot 7
- Kolletje en Dirk mogen op zwemles 12
- De eerste les 17
- Een balletje in de vijver 25
- Bijna een overstroming 31
- Een stoere zwembroek voor Dirk 37
- Kolletje vertelt over zwemles 43
- Kikker, vliegtuig, potlood en stinkende sokken 48
- Bibberkolletje en opa Bibberkees 54
- Krokodillen en nijlpaarden 60
- Juf José is ziek 65
- Kolletjes zwemfeestje 72

Barbies in een speedboot

Het is warm weer en Kolletje en Dirk spelen in het zwembadje bij Kolletje in de tuin. Ze varen met bootjes en eendjes. Tijger en Waffie zitten op een bankje naar hen te kijken. Papa zat er net ook nog bij, maar die is even naar binnen gegaan omdat Kees wakker is geworden.

‘Zullen we gaan zwemmen?’ vraagt Dirk.

‘Hoe dan?’ vraagt Kolletje.

‘Ik zal het je laten zien,’ zegt Dirk. ‘Maar eerst moet het speelgoed eruit.’

Ze gooien alles op het gras. Dan gaat Dirk op zijn buik in het water liggen, met zijn handen aan de rand van het zwembad. Hij begint met zijn benen te spartelen. Het water spettert alle kanten op.

Kolletje vindt het leuk. Ze doet ook mee. ‘Jeetje, wat gaaf, zeg!’

Dirk knikt. Hij houdt zijn mond dicht, want anders komt er water in. Na een tijdje worden ze moe. Ze gaan op de bodem van het bad zitten en kijken rond.

‘Wat gaan we nu doen?’ vraagt Dirk verveeld.

'Ik weet wat,' zegt Kolletje. 'Ik haal mijn Barbies op en dan gaan we racen met de bootjes.'

'Ja, leuk!' vindt Dirk.

Kolletje droogt zich af en rent naar haar kamer.

'Wat ga je doen, Kol?' vraagt papa, als ze langs de slaapkamer van Kees loopt. Papa trekt hem een schone luier aan.

'Ik pak de Barbies. Ze gaan varen in een bootje.'

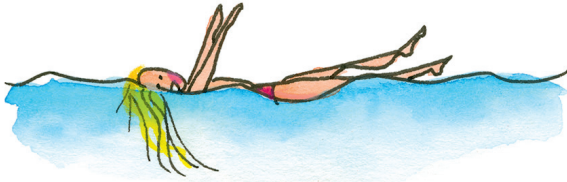
'Goed plan,' zegt papa. 'Als Kees zijn hapje heeft gehad, kom ik kijken.'

Kolletje geeft Ken, die een zwembroek aanheeft, aan Dirk en zelf heeft ze Barbie in een bikini meegenomen. De poppen passen goed in de bootjes en ze kunnen er fijn mee racen.

Eerst duwen ze de bootjes af en dan maken ze met hun handen golven om ze sneller te laten varen. De poppen vallen wel vaak in het water, maar ze blijven drijven en je kunt ze heel gemakkelijk drogen.

‘De poppen kunnen al goed zwemmen,’ vindt Dirk.
‘Als wij groot zijn, kunnen we ook goed zwemmen,’ zegt Kolletje.

Dirk peutert een grassprietje tussen zijn tenen vandaan.
‘Wij kunnen toch ook al zwemmen?’
‘O ja?’ vraagt Kolletje verbaasd.
Daar is papa met Kees. ‘Kun jij al zwemmen, Dirk?’
vraagt papa, die hem gehoord heeft.
‘Toen op vakantie, met kamperen, hebben we gezwommen in het meertje,’ antwoordt Dirk.
‘O ja, met bandjes om,’ zegt papa.
Dirk knikt en zet Ken in zijn bootje.
Kolletje zet Barbie in haar bootje
en dan telt Dirk af. ‘Een, twee, drie!
Klaar af.’

‘Hé, daar is je moeder, Dirk,’ zegt papa.
‘Hoi, moeder van Dirk!’ roept Kolletje.
‘Hoi, allemaal!’
‘Ik kan al zwemmen,
hè mama?’ zegt Dirk.
‘Hoe kom je daar nou bij?’ vraagt zijn moeder.
‘Met bandjes om toch?’
‘Ja, in de badkuip,
zeker,’ zegt zijn moeder. Ze lacht.

'Moeten de kinderen eigenlijk niet eens op zwemles?' vraagt papa.

'Misschien wel een goed idee,' antwoordt Dirks moeder.

'Jippie, we mogen op zwemles!' juicht Dirk.
'Ho, wacht eens even,' zegt zijn moeder. 'Daar moet ik eerst even met papa over praten.'

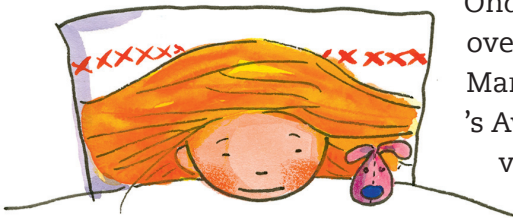
'Ja, ik moet natuurlijk ook met mama overleggen,' zegt papa. 'Maar het is wel nodig, denk ik. Jullie gaan zo

vaak met meneer De Jong naar het park. Jullie kunnen daar zomaar in de vijver vallen.'

'Dan redt meneer De Jong ons toch,' zegt Kolletje. Papa lacht. 'Met zijn rollator, zeker.'

'Of Doerak redt me,' zegt Dirk.

'Nee, daar is hij veel te klein voor,' zegt papa.

Onder het eten praten papa en mama over de zwemlessen voor Kolletje. Mama vindt het een heel goed idee. 's Avonds in bed, als papa een verhaaltje heeft voorgelezen, denkt Kolletje aan de zwemles.

Het lijkt haar heel leuk.
Maar het zou nog
veel leuker zijn als
het samen met Dirk
mag. Ze klimt haar
bed uit en trekt haar
toversokken aan. O, wat
kriebelen ze toch altijd fijn
als ze die aantrekt. Dan gaat

ze op de rand van haar bed zitten, knijpt haar ogen stijf
dicht en denkt aan zichzelf en Dirk op zwemles en zegt:
'Katharina Orselia Laetitia.'

Dan kruipt ze weer onder haar dekbed. Ze pakt Waffie en
vraagt aan hem: 'Denk je dat Dirk ook op zwemles mag?'
Waffie zegt niets, maar dan ineens ziet ze zijn kopje
knikken.

'Jeetje, wat gaaf, zeg,' fluistert Kolletje en dan gaat ze
opgelucht slapen.

Kolletje en Dirk mogen op zwemles

Kolletje en Dirk mogen op zwemles! Ze zijn zo blij dat ze het aan iedereen willen vertellen.

Kolletje heeft al gebeld met haar lievelingstante Laetitia en met de opa's en oma's en die waren ook heel blij dat Kolletje gaat leren zwemmen. Ze komen natuurlijk allemaal een keertje kijken! Nu staan Kolletje en Dirk op de stoep en ze kijken om zich heen.

'Zullen we het ook aan buurman Harry gaan vertellen?' vraagt Dirk.

Kolletje schudt haar hoofd. 'Zijn auto staat er niet. Hij is niet thuis.'

Er is helemaal niemand in de straat. Er komt een jongen op de fiets langs, maar die kennen ze niet. Aan een vreemde gaan ze het natuurlijk niet vertellen.

'Hè, wat jammer nou,' verzucht Dirk. Hij kijkt sip.

'Wacht maar even,' zegt Kolletje.

Als Kolletje dat zegt, weet Dirk al wat er gaat gebeuren. Ja hoor, Kolletje knijpt haar ogen dicht.

‘Waar denk je aan?’ vraagt Dirk.

‘Aan mensen,’ zegt Kolletje. ‘**Katharina Orselia Laetitia.**’

Dirk loopt een stukje verder. Hij tuurt de straat in.

Kolletje loopt de andere kant op. ‘Komt er al iemand?’ vraagt ze.

‘Nee. Ja! Toch wel,’ zegt Dirk. ‘Het is Najib, de postbode.’

‘O, ik zie ook iemand,’ zegt Kolletje. ‘Het is Fleur, mijn oppas.’

Fleur is er het eerst. Ze zit op de fiets en komt net van school.

Kolletje zwaait met twee armen naar Fleur, die langs de stoeprand stopt.

‘Hé, Kolletje! Hé, Dirk! Hoe gaat-ie, jongens?’

‘Goed!’ roepen Kolletje en Dirk in koor.

‘Wij mogen lekker op zwemles,’ zegt Kolletje.

‘Cool,’ zegt Fleur. ‘Zwemles is heel cool.’

Van de andere kant komt Najib met zijn fietstassen vol pakjes en brieven.

Dirk rent naar hem toe. ‘Hé, Najib!’ roept Dirk.

Najib steekt zijn hand op. ‘Hoi, jongens!’ Hij stopt een paar brieven in de brievenbus van buurman Harry.

‘Wij mogen lekker op zwemles!’ zegt Dirk.

'O ja, zwemmen is heel lekker,' zegt Najib. 'Ik heb vroeger op school zwemmen geleerd. Ik vind het altijd fijn om in de zomer de zee in te duiken.'

'Ja, dat is cool,' vindt ook Fleur.

'Hé, daar is Doerak!' roept Kolletje.

Als Doerak er is, kan meneer De Jong niet ver weg zijn. Daar komt hij al aan met zijn rollator.

'Hallo, kleine vriendjes,' groet meneer De Jong.

'Ik ben niet klein,' mompelt Dirk.

'Meneer De Jong, wij mogen op zwemles,' zegt Kolletje.

'Echt waar?' vraagt meneer De Jong. 'Wat een bofkonten zijn jullie.'

Kolletje en Dirk knikken.

Dan vertelt Kolletje over wat papa gisteren zei over het park en de vijver en dat ze daar wel in zouden kunnen vallen.

'Kunt u ons dan redden of niet?' vraagt Dirk.

Meneer De Jong schudt zijn hoofd.

'Ik heb vroeger nooit leren zwemmen,' zegt hij. 'Gelukkig hou ik helemaal niet van zwemmen. Ik blijf uit de buurt van het water.'

‘Maar u gaat toch wel in bad?’ vraagt Kolletje verbaasd.
‘Ja, dat wel, hoor. Zo bang ben ik ook weer niet voor water.’
Fleur en Najib lachen.

‘Dus papa had gelijk,’ zegt Kolletje. ‘Wij moeten zelf leren zwemmen.’

‘Dat is het beste,’ zegt meneer De Jong. ‘Nu ga ik weer verder, want Doerak wil naar het park.’

Ze kijken naar het hondje, dat al bijna de straat uit is.

‘Dag, allemaal!’

‘Ik ga ook weer,’ zegt Fleur. ‘Ik moet nog huiswerk maken.’

Najib gaat verder met post bezorgen. Kolletje en Dirk lopen een stukje met hem mee. Ze mogen om de beurt een brief bij de mensen in de brievenbus gooien.

‘Gaan jullie later ook in de zee zwemmen?’ vraagt Najib.

‘Misschien,’ zegt Kolletje.

‘Dat water prikt in je ogen,’ zegt Dirk. Dat weet hij nog van die keer dat ze aan het strand waren.

‘Dat klopt,’ zegt Najib. ‘Er zit zout in.’

‘Er zitten ook haaien in de zee,’ beweert Dirk.

‘Welnee,’ zegt Najib.

Dirk weet het zeker. ‘Ik heb het op de televisie gezien.’

‘O ja?’ vraagt Kolletje.

‘Haaien zijn eng,’ zegt Dirk. ‘Nee, in de zee ga ik nooit zwemmen.’

‘Ik ook maar niet,’ zegt Kolletje, nu ze het weet van die haaien. ‘Ik ga gewoon in een zwembad of een meertje waar geen enge dieren in zitten.’

‘Ook geen kikkers,’ zegt Dirk.

‘En geen

krokodillen,’ zegt

Kolletje.

Najib lacht. ‘Ga eerst maar eens leren zwemmen, jongens.’

Kolletje en Dirk knikken. Eén ding weten ze zeker: in het bad waar zij gaan leren zwemmen, zitten vast geen haaien, krokodillen of kikkers.

